

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/176/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223204032
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1223204032.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Katarína Slováčeková a Mgr. Andrea Hadnagyová, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka – A. C. B. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX F., právne zastúpená: OLEXOVA VASILISIN s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Gorkého 6, 811 01 Bratislava, IČO:36 820 059 a otec – A. E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, XXX XX F. F., právne zastúpený: Cívik Legal s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Seberíniho 6C, 821 03 Bratislava, IČO: 54 256 160, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 9P/149/2023-182 zo dňa 15. novembra 2023, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Po právnej stránke súd uznesenie odôvodnil § 324, § 325, § 326 ods. 1, § 329 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vecne tým, že matka sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.10.2023 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil otcovi nepribližovať sa k maloletému na vzdialenosť 5 metrov, eventuálne zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 59P/18/2019 zo dňa 28.02.2019 v časti úpravy styku tak, že styk otca upraví každú párnú sobotu od 09.00 hod. do 11.00 hod. v prítomnosti matky. Súd prvej inštancie mal za to, že v danom prípade neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Matka vo svojom návrhu uvádzala ako najzávažnejší dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia skutočnosť, že dňa 07.10.2023 sa konal styk otca s maloletým na jazere v E., kde bola prítomná aj stará matka maloletého, ktorá keď doprevádzala maloletého na WC, bez toho, aby sa ho opýtala, mu vyzliekla nohavice, chytila úd a držala ho počas močenia, pričom ho krútila do strán a na stred, stláčala. Maloletý jej dvakrát povedal, aby prestala a dával jej ruky preč. V prípade pokračovania opísaných praktík vo vzťahu k maloletému to môže mať fatálne následky na jeho psychický stav s prihliadnutím na jeho existujúce psychiatrické problémy. Podľa tvrdenia matky ide o veľmi vážne riziká, ktorým nemôže byť dieťa vystavené, kým sa situácia podrobne neprešetrí zo strany príslušných odborníkov. Ako ďalší dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia matka uvádzala incident zo dňa 04.10.2023, kedy prebiehal styk otca s maloletým v A. H.. Maloletý mal spolu s otcom sedieť vonku, pričom otec si mal rozšnúrovať nohavice, strčiť ruku do treniek a tam si začal niečo masírovať, čo mala vidieť aj čašníčka. Maloletý mal toto správanie od otca odpozorovať. Podľa prvoinštančného súdu v čase rozhodovania o návrhu

matky nebolo matkou osvedčené a ani z obsahu spisu nebola zistená potreba bezodkladnej úpravy pomerov maloletého vo forme nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko nebolo preukázané žiadne potenciálne ohrozenie maloletého v intenzite, ktorá by odôvodňovala uložiť otcovi zákaz priblíženia k maloletému na vzdialenosť menej ako 5 metrov, a ktoré by si nariadenie neodkladného opatrenia na úkor vykonaného dokazovania vyžadovalo. Zákaz priblíženia je veľmi vážny zásah do výkonu rodičovských práv a zároveň aj do práva dieťaťa na styk s druhým rodičom. Súd k nemu môže pristúpiť len výnimočne a na základe dostatočne osvedčených závažných skutočností. Matka žiadne zo svojich tvrdení nijakým spôsobom neosvedčila. Z úradného záznamu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vyplýva, že matka udalosť zo dňa 07.10.2023 komunikovala s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, avšak ani zo strany orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately súd prvej inštancie nemal hlásené žiadne nedostatky v podmienkach maloletého pre zabezpečenie jeho rovnomerného psychického a sociálneho vývinu. Z úradného záznamu ďalej vyplýva, že matka nekontaktovala políciu, nakoľko situáciu vyriešila s liečebnou pedagogičkou a vyhľadala pomoc v centre G.. Z návrhu rovnako nie je zrejmé, či matka podľa odporúčania v lekárskej správe zo dňa 14.10.2023 hlásila udalosť pediatriovi, pedopsychiatrovi a s akým výsledkom. Matkou nebolo preukázané potenciálne ohrozenie maloletého v intenzite, na základe ktorej by bolo možné prijať záver o naliehajúcej potrebe zmeniť úpravu styku otca s maloletým. Navyše za situácie, kedy je styk otca s maloletým upravený právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím. Účelom neodkladného opatrenia nie je dosiahnutie zmeny právoplatného súdneho rozhodnutia, ale len rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá neznesie odklad a vyžaduje okamžitý zásah súdu. Súd prvej inštancie dodal, že ak bude preukázaná bezodkladná potreba upraviť pomery na ochranu maloletého, nevylučuje nariadenie neodkladného opatrenia. V čase rozhodovania o návrhu matky však potrebu nariadiť neodkladné opatrenie v zmysle návrhu matky nezistil, nakoľko nebola nijakým spôsobom preukázaná. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

3. Proti tomuto uzneseniu podala matka prostredníctvom právnej zástupkyne odvolanie. Uviedla, že nariadenia neodkladného opatrenia sa domáhala z dôvodu, že konanie otca a starej matky vykazuje známky zneužívania a nepriaznivo sa podpisalo na psychickom stave maloletého. Namietala, že súd prvej inštancie nerozhodol o celom jej návrhu, ktorým sa alternatívne domáhala i zmeny úpravy styku otca s maloletým tak, aby tento prebiehal v jej prítomnosti. Konštatovanie prvoinštančného súdu o neosvedčení jej tvrdení označila za nepravdivé, nakoľko v konaní predložila nahrávku o výpovedi maloletého ohľadom konania starej matky i otca. Súd prvej inštancie sa k pravosti nahrávky a jej obsahu ani okrajovo nevyjadril, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie neodôvodnené a nepreskúmateľné. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, ako vyhodnotil správanie starej matky (ktorá má neobmedzený prístup k maloletému počas styku s otcom) a otca; či je maloletý povinný znášať takéto zásahy; či je potrebná ochrana, akým spôsobom a prečo; či je možné vylúčiť nebezpečnosť takého správania; či je možné vylúčiť opakovanie správania sa a či je styk s otcom a starou matkou v záujme maloletého. Matka v ďalšom uviedla, že prílohou návrhu bol doklad o to, že kontaktovala psychologičku, pohotovosť, liečebnú pedagogičku. Okrem toho kontaktovala liečebnú pedagogičku A. C. B. (09.10.2023), národnú linku pre ženy zažívajúce násilie, centrum G. (10.10.2023), pediatričku A. C. (e-mailom, 12.10.2023), klinickú psychologičku maloletého I. J. (e-mailom, 12.10.2023), psychiatrickú pohotovosť na odporúčanie orgánov činných v trestnom konaní a súdu (14.10.2023), pedopsychiatrickú A. B. ohľadom termínu kontroly a liekov (17.10.2023), Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny (17.10.2023) a K. A. B., I. (23.11.2023). Dňa 16.11.2023 podala aj trestné oznámenie. Nekonanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny nemôže byť dôvodom zamietnutia návrhu. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nemá právomoci porovnateľné so súdom a v praxi sa obmedzí na poučenie o možnostiach riešenia situácie, čo v tomto prípade nebolo relevantné, nakoľko situáciu riešila. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny už v minulosti namiesto prešetrenia dôvodu zhoršenia stavu maloletého po styku s otcom v roku 2019, nekriticky preberal tvrdenia otca, hoci existovalo podozrenie o konflikte záujmu otca a maloletého. Možným dôvodom je to, že maloletý (ani matka) na rozdiel od otca nenavštevoval osobne a pravidelne kolízne opatrovníčky, nepracoval v justícii ako pedagóg väznice, t. j. nemá známosti na polícii, prokuratúre a súdoch. Postup Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny bol už v minulosti zo strany Verejného ochrancu práv označený za pochybný. Chybný postoj sa potvrdil na výsluchu zástupkyne kolízneho opatrovníka pani A. v trestnom konaní dňa 19.10.2023. Po tom, ako s istotou konštatovala, že matka porušuje zákon a na jej asistenciu pri styku nie je daný dôvod, na otázky buď odpovedala nesprávne, nevedela odpovedať alebo odmietla odpovedať. Pani A. nemala vedomosť alebo nechcela uviesť, že styk sa rok konal bez prítomnosti matky, čo viedlo k zhoršeniu stavu maloletého a je jediným dôvodom, prečo matka chcela byť pri styku prítomná. Nakoľko zákon kladie na súdy vyššie odborné

kritériá ako na kolízne opatrovnícky, je vhodné, aby súd v prvom rade odkazoval na obsah spisu a až následne na (ne)konanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Matka ďalej poukázala na to, že po incidente kontaktovala aj otca a žiadala ho o osobné stretnutie za účelom riešenia situácie a toho, ako realizovať styk v záujme maloletého. Otec stretnutie odmietol, pričom trval na stretnutí so svojou matkou podľa uznesenia súdu bez prítomnosti matky. Väčšina oslovených odborníkov konštatovala, že obdobné incidenty by sa mali prešetriť a nemožno ich bagatelizovať, nakoľko môžu mať do budúcna na maloletého vážne následky. Súčasne uviedli, že „domáce násilie“ je extrémne ťažko postihovateľné. Je zarážajúce, ako stručne sa súd prvej inštancie s vecou vypořiadal z hľadiska dopadu na maloletého, ako aj rizika tlaku na maloletého zo strany otca a prípadného pokračovania konania do budúcna. Ak prvoinštančný súd dospel k záveru, že nie je dôvod na obavy, bol povinný to jasne uviesť a zdôvodniť. V opačnom prípade je rozhodnutie nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie povýšil právo otca na styk s maloletým nad záujem maloletého nebyť vystavený proti svojej vôli dotykom v intímnych genitálnych zónach alebo inému nevhodnému zaobchádzaniu, a to bez riadneho zdôvodnenia takého postoja. Osobitne to platí, ak ide o zraniteľné dieťa s psychiatrickou diagnózou. V súvislosti s tvrdeniami otca matka uviedla, že už v roku 2019, keď konfrontovala otca po sťažnostiach maloletého na zvláštne veci, otec incident poprel, obvinil ju z klamstva a maloletému vynadal. Otcovi nebráni v stretávaní. Od roku 2019 do roku 2020 (pred zhoršením stavu maloletého) sa stretával otec s maloletým bez jej účasti, so svojou matkou, ktorá bola pri každom stretnutí. Následne z dôvodu zhoršenia stavu maloletého sa konal styk v prítomnosti matky okrem prípadov, kedy sa otec nedostavil alebo bol maloletý chorý. Trestné oznámenie je podané na základe vymyslených a nepodložených tvrdení otca, ktorý ako dôkaz predložil svoj vlastný e-mail zo dňa 30.01.2021, v ktorom sám uvádza, že stretnutia sa nerealizovali iba z dôvodu choroby maloletého a kvôli prítomnosti matky pri styku. Nie je pravdou ani to, že by styk po incidente dňa 07.10.2023 podmieňovala účasťou právnikov. Styk podmieňovala žiadosťou osobne sa stretnúť a prebrať, ako by mal prebiehať bez toho, aby ohrozoval maloletého. Až keď to otec odmietol, navrhla stretnutie za účasti právnikov alebo mediátora, čo otec rovnako odmietol. V konaní o výkon rozhodnutia nemali súdy informácie, ktoré sú obsahom prejednávanej veci, preto názory súdov v týchto konaniach nie sú relevantné. Uvedené platí aj v prípade údajného marenia znaleckého dokazovania, kde matka znalca namietla z dôvodov, ktoré pre konanie nie sú relevantné (deti s autizmom má diagnostikovať psychiater a nie psychológ; znalec odmietol vykonať nahrávku z vyšetrenia, k čomu matka vyžiadala vyjadrenie, nakoľko znalec v minulosti nedal do zápisu to, že sa maloletý pri zmienke o starej matke rozplakal). Rovnako to platí aj v prípade trestného konania. Orgány činné v trestnom konaní dvakrát konanie zastavili. V súčasnosti sa na základe zavádzajúcich podkladov od otca vedie konanie, avšak vyšetrovanie nie je ukončené. Záverom odvolania matka navrhla uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovieť, eventuálne uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletého. Uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie považuje za správne a odvolanie matky za nedôvodné. Od začiatku rozvodového konania (01.04.2018) a jeho núteného odchodu zo spoločnej domácnosti v F. (návrat do F. F.) mu exmanželka neustále bráni v kontakte s A.. Výsledkom toho je skutočnosť, že za 5 rokov a 8 mesiacov bol s A. necelých 359 hodín, čo je približne iba 15 dní. Exmanželka doposiaľ zmarila už 103 stretnutí. Odmietla umožňovať stretnutia v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia a bez jej prítomnosti. Odmietla umožňovať náhradné stretnutia, keď je A. chorý alebo za ňou zmarené stretnutia. Odmietla umožňovať videohovory. Okresný súd Bratislava V rozhodol uznesením pod sp. zn. 59P/18/2019 zo dňa 28.02.2019 (neodkladné opatrenie) tak, že otec A. E. B., nar. XX.XX.XXXX je oprávnený stretávať sa s maloletým synom A. B., nar. XX.XX.XXXX, v každom kalendárnom týždni v stredu od 16:00 hod. do 18:30 hod. a párnom kalendárnom týždni v 2:00 hod. otec maloletého prevezme a po ukončení styku odo vzdá v mieste bydliska matky - A. C. B. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je povinná maloletého na styk riadne pripraviť a otcovi ho v určenom čase odovzdať. Predmetné uznesenie súdu prvej inštancie bolo na odvolanie matky potvrdené aj odvolacím súdom a to uznesením Krajského súdu zo dňa 15.05.2019 pod sp. zn. 11Cop/134/2019. Aktuálne je exmanželka aj trestne stíhaná za marenie výkonu úradného rozhodnutia práve v spojitosti s nerešpektovaním nariadeného neodkladného opatrenia. Stretnutia majú byť v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia bez prítomnosti matky, čo však exmanželka nedodríava a neoprávnenne si vynucuje svoju prítomnosť na stretnutiach. Exmanželka neustále klame, zavádza, spochybňuje a ignoruje všetkých (súdy, ÚPSVaR, lekári, psychológovia, súdom ustanovený znalec...), ktorí majú iný názor ako ona. Súdy, súdny znalec aj kolízny opatrovník ÚPSVaR sa zhodli na tom, čo je pre A. najlepšie a podľa toho aj súd rozhodol. Dňa 16.12.2020 ich Okresný súd Bratislava V rozviedol, exmanželkin účelový znalecký posudok (I. B. nebol pre neobjektívnosť a nekompletnosť podkladov

akceptovaný) a ďalšie znalecké dokazovanie súd vtedy zamietol. Súd aj s prihliadnutím na to, že A. bol diagnostikovaný Aspergerov syndróm určil rozsah stretávania takmer totožný s jeho navrhovaným rozsahom. Pokiaľ ide o nariadené neodkladné opatrenie, poukázal na zásadné skutočnosti, kedy najskôr Okresný súd Bratislava V (sp. zn. 2Em/1/2019 - 599) dňa 02.08.2021 návrh matky na odklad výkonu rozhodnutia a návrh na zastavenie konania zo dňa 09.03.2021 zamietol. Následne aj odvolací súd – Krajský súd v Bratislave uznesením pod sp. zn. 11CoPno/24/2021 dňa 15.11.2021 zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní a zrušenie neodkladného opatrenia pretože neboli splnené podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP, keď matka neosvedčila jeho dôvodnosť a nevyhnutnú potrebu úpravy pomerov účastníkov konania, alebo ohrozenia záujmov maloletého v miere, ktorá by si vyžadovala zásah rozhodnutím súdu o nariadení neodkladného opatrenia v odvolacom konaní obmedzila rozsah a spôsob doposiaľ platného styku otca s maloletým. Plne sa stotožňuje s rozhodnutiami súdov a obzvlášť poukazuje na ods. 10 tohto uznesenia. Zároveň sa konštatuje: „Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie tiež vyplýva, že matka, ktorá sa o maloletého osobne stará, nie je práve tým dostatočne spolupracujúcim rodičom, ktorý by podporoval udržiavanie a budovanie vzťahu maloletého aj s druhým rodičom.“

5. Poukázal aj na správy ÚPSVaR (27.11.2020 a 04.07.2022), kde sa konštatuje, že exmanželka nerešpektuje súdne rozhodnutia ani výzvy kolíznych opatrovníčok ÚPSVaR a obmedzuje ich kontakt s A.. Rovnako tak aj na zápisnice z informatívnych pohovorov na Okresnom súde Bratislava V v konaní sp. zn. 2Em/1/2019 (06.04.2021, 27.09.2021), kde sa rovnako konštatuje ignorovanie rozhodnutí súdov zo strany matky a obmedzovanie ich kontaktu s A..

6. Stretnutia s A. boli a sú bez akýchkoľvek problémov, či už to boli stretnutia bez prítomnosti exmanželky alebo za jej vynútenej neoprávnenej prítomnosti. Žiadne negatívne prejavy ani zmeny v správaní sa počas stretnutí u A. neprejavili. A. si nevyžaduje prítomnosť exmanželky na stretnutí. Exmanželka neustále pripisuje akékoľvek negatívne stavy u A. stretnutiam s ním. Neustále sa odvoláva na správy a závery z predošlých A. vyšetrení (J., B., L.), ku ktorým sa opakovane a jasne vyjadril. Sú neobjektívne, účelové, vypracované len na základe exmanželkiných zavádzajúcich informácií, klamstiev a selektívne predkladaných listinných správ, bez možnosti jeho účasti na vyšetreniach, bez informácií z jeho strany a bez možnosti jeho interakcie s A.. K lekárskeým správam predloženým exmanželkou je potrebné uviesť, že dňa 23.03.2021 táto absolvovala vyšetrenie s A. na neurológii u A. L. bez toho, aby ho o tom vopred informovala. Tak ako to bolo pred A. vyšetrením u A. D.. Vyšetrenie s A. exmanželka absolvovala 23.03.2021 bez jeho vedomia, presne tak, ako to bolo u mnohých ďalších vyšetrení (I. M., I. J., I. B. ...). Zo správy je zrejmé, že exmanželka si opäť účelovo vyžiadala, aby tam bolo uvedené, že stretnutia majú byť za jej prítomnosti. V psychologickú správu od A. D., ktorá A. diagnostikovala Aspergerov syndróm pritom nič také nie je uvedené. Keďže A. L. vychádzala opäť iba z účelových tvrdení exmanželky, jej klamstiev a selektívne predložených lekárskeých a psychologických správ, považuje to za neobjektívne. Tu je dôležité uviesť, že dňa 06.10.2021 telefonicky komunikoval s A. L. a zasielal jej informácie ohľadom A. a ich stretnutí. Následne A. L. prehodnotila svoje predošlé závery a odporúčania (správy z 23.03.2021 a 02.09.2021) a aktuálne okrem iného uvádza: "po vašich informáciách vynechám odporúčenie stretávať sa za prítomnosti matky, to už bude na vás ako sa dohodnete a na súde." A. zdravotné problémy a to, že dňa 10.12.2020 bol A. diagnostikovaný Aspergerov syndróm exmanželka zneužíva na obmedzovanie ich vzájomného kontaktu, marenie stretnutí ako aj neumožňovanie videohovorov. O termíne A. kontroly dňa 14.12.2021 u I. M., I. ho exmanželka zámerne a účelovo informovala iba deň predtým o 14.27 hod., aby nemal čas si v práci vybaviť voľno a vyšetrenia sa zúčastniť. M. stihol kontaktovať tesne pred A. vyšetrením aspoň telefonicky a zaslal jej mail s informáciami. Exmanželka nechce a nedokáže akceptovať, že je A. s ním (a aj s jeho mamou - babičkou) šťastný. Stretnutia s A. bývajú v F. (dochádza z F.) každú stredu 2 hodiny (15-17) a párne soboty 3,5 hodiny (9-12.30). V tomto roku bolo doposiaľ iba 38 stretnutí. Posledné stretnutie s A. bolo práve 07.10.2023 a potom mal A. tesne pred ďalšími stretnutiami údajne vždy ochorieť. Od 8.11.2023 exmanželka odmieta stretnutia v zmysle neodkladného opatrenia umožňovať. Videohovor s A. bol naposledy 22.03.2023. Odmietam kontakt formou telefonických hovorov v takej forme, ako to bolo 13.01.2021. Počas telefonátu exmanželka evidentne zasahovala do hovoru a ovplyvňovala jeho priebeh.

7. Dňa 18.10.2023 bol na neurológii v NSM na pravidelnej kontrole (po roku) u A. A. N.. Záver: "Dlhodobý stabilizovaný stav bez progresie a zmeny klinického obrazu. Kontrola o rok, ev. pp skôr." Napriek jeho diagnóze – ochorenie motorického neurónu (MND) je stále schopný sa o seba a o A. plnohodnotne postarať.

8. Matka vo svojom návrhu a následne aj v odvolaní uvádza ako dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia incident zo dňa 07.10.2023, ktorý sa mal stať na rybníku v E. a má súvisieť s jeho mamou. K tomuto sa podrobne vyjadril v rámci podania zo dňa 23.11.2023 tak, že považuje uvedené skutočnosti za vymyslené a účelové a v celom rozsahu trvá na tomto vyjadrení. Ďalej matka v odvolaní uvádza, že mu nemala brániť v stretávaní. Už v bode II. tohto vyjadrenia uviedol dostatok faktov, ale aj súdnych rozhodnutí, ako mu matka „nemala brániť v stretávaní“. Účelové marenie stretávaní s A. zo strany matky žiaľ vyústilo až do toho, že matka je v súčasnosti trestne stíhaná pre marenie výkonu úradného rozhodnutia (ČVS: ORP-152/1-VYS-MA-2023), pričom dňa 04.12.2023 sa uskutočnilo záverečné preštudovanie vyšetrovacieho spisu. Ak matka v odvolaní konštatuje, že orgány činné v trestnom konaní mali 2 x zastaviť trestné konanie, tak opäť ide o klamstvo matky. Matka účelovo zavádza a podsúva súdu, že znalec (ktorý bol ustanovený súdom za účelom doplnenie znaleckého posudku, o doplnenie ktorého žiadala práve matka, a ku ktorému sa matka odmieta viac ako jeden rok dostaviť za účelom vyšetrenia) mal údajne v minulosti nedať do zápisu, že sa A. rozplakal pri zmienke o starej matke. Tu ide o typické účelové konanie zo strany matky, o spochybnenie kohokoľvek (vrátane znalca), kto má na vec iný názor ako ona.

9. Matka ako ďalší dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia uviedla incident zo dňa 04.10.2023, ktorý sa mal odohrať v A. H. O. I.. Matka uviedla, že si mal rozopnúť nohavice, strčiť ruku do treniek a tam si začať niečo masírovať, čo mal vidieť A. a čašníčka. A. mal toto správanie od neho odkukať. Je potrebné zdôrazniť, že nikdy sa nič tak nestalo. Je pravdou, že dňa 04.10.2023 boli s A. na terase v A. H. O. I., kde v tom čase okolo nich (pri vedľajších stoloch) bolo množstvo iných ľudí. Samotná exmanželka sedela tiež pri stole na terase cca 5 metrov od nich. Je presvedčený o tom, že keby sa on alebo ktokoľvek iný na verejnosti dopustil takéhoto konania, určite by to neostalo bez odozvy a bez primeranej reakcie očitých svedkov a samotného personálu A. H., a hlavne jeho exmanželky. Len podotýka, že pri stole sedel on, A. a jeho mama. Keby niečo takého videla exmanželka (čo však neuvádza), ktorá sa nachádzala iba kúsok od nich, nepochybuje, že by hneď volala políciu a „jeho konanie“ by si hneď nafotila, ako to urobila napr. pri náhodnom stretnutí dňa 18.11.2023 v A. škole. Súčasťou odvolania matky je aj trestné oznámenia zo dňa 16.11.2023 ako aj jeho doplnenie. Z uvedeného je zrejmé, že matka podala trestné oznámenie, až po tom, čo sa dozvedela, že súd prvej inštancie zamietol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

10. Exmanželka predkladá ako dôkazy audio nahrávky na CD nosičoch a ich neúplné prepisy. Nie je však zrejmé, kedy a akým spôsobom exmanželka nahrávky vyhotovila, a či nie sú akýmkoľvek spôsobom upravované. Odhliadnuc od toho, že podľa jeho názoru, ide o nezákonný dôkaz, vo vzťahu k nahrávke chýba „zdrojová nahrávka“, aby bolo možné riadne znalecky preskúmať, či nedošlo k akýmkoľvek zásahom a úprave nahrávky zo strany cudzej osoby, a či naozaj ide o slová A. (vzhľadom na dnes dostupné jednoduché aplikácie umelej inteligencie, ktoré vedia na nerozoznanie napodobniť hlas ktorejkoľvek osoby a to už po zadaní 3 sekundovej hlasovej vzorky), a teda nie je možné vylúčiť bez znaleckého preskúmania zdrojovej nahrávky ani túto možnosť. Bez ohľadu na vyššie uvedené, keďže ide o audio nahrávky, nie je možné vidieť A. reakcie počas rozhovoru, hlavne prejavy jeho neverbálnej komunikácie, ktoré by určite potvrdili, že nehovorí pravdu (ak ide o nezostrihanú nahrávku). Rovnako tak nie je zrejmé, či sa počas rozhovoru A. náhodou s niečím nehra, čo by odpúťovalo jeho pozornosť, a či mu niekto nenaznačuje alebo nenašepkáva čo má povedať. Počas rozhovoru (nahrávka 08.10.2023) sa pravdepodobne hral s traktormi. Zároveň je veľmi pravdepodobné, že exmanželka svojimi neverbálnymi prejavmi (pritakávanie, krútenie hlavou áno/nie, gestikulácie a pod.) aj počas rozhovoru A. navádza, ovplyvňuje, manipuluje a podsúva mu žiadané odpovede.

11. Je nesmierne dôležité uviesť, že aj jednotlivé prepisy nahrávok nie sú jednak úplné a ani presné. Exmanželka evidentne zámerne v prepisoch vynecháva dlhšie pasáže rozhovoru s A.. Práve z mnohých vynechaných pasáží je potom evidentné, že A. (ak nie je nahrávka upravená alebo zostrihaná) nehovorí pravdu a vymýšľa si. To, že je A. exmanželkou evidentne manipulovaný a následne nútený klamať, svedčí napríklad hneď prvá otázka exmanželky a A. následné priznanie sa, že to, čo hovoril na začiatku si vymyslel. V audio nahrávke (z 05.11.2023) sa exmanželka pýta A., komu by požičal P. (plyšového lamantína) a A. tu hovorí, že A. (spolužiak zo ZŠ), jemu ani jeho mame by ho nepožičal. Má za to, že je to opäť vopred pripravená účelová nahrávka a je presvedčený, že tomu predchádzala manipulácia A. exmanželkou, prípadne negatívne nastavenie A. proti nemu a jeho mame. Pričom hneď po položení otázky komu by P. požičal je 11 sekúnd ticho a až potom A. odpovedá, že by P. požičal F. (exmanželkin švagar žijúci v USA). Pritom A. vôbec ani len nespomenul exmanželku a ani jej rodičov, s ktorými trávi

najviac času. Počas ich stretnutí s A. sa ani raz nestalo, že by im A. odmietol požičať svoju hračku, alebo by im niečo také povedal.

12. K nahrávke (zo dňa 08.10.2023) ako aj jeho pohovoru s liečebnou pedagogičkou v E. H. (správa z 13.10.2023) opakovane uvádza, že veci, ktoré tu A. uvádza (krútenie, stláčanie pipíka, chytanie za zadok) sa nestali a jeho mama sa žiadneho sexuálneho zneužívania A. nedopustila. A. vyjadrenia k stretnutiam 04.10.2023 a 07.10.2023 zaznamenané na nahrávkach (a aj v správe z E. H. z 13.10.2023) sú nepravdivé a vymyslené. Je presvedčený o tom, že A. je exmanželkou účelovo manipulovaný a navádzaný, aby hovoril veci, ktoré sa v skutočnosti nestali.

13. V tomto smere poukázal aj na samotné vyjadrenia matky, ktoré naznačuje, že A. nehovorí pravdu a vymýšľa si. Poukázal na sťažnosť matky, ktorú podala dňa 08.07.2022 k správe ÚPSVaR zo dňa 04.07.2022 sa okrem záznamu z účasti kolíznych opatrovníčok na ich stretnutí s A. (15.06.2022) uvádza aj obsah ich pohovoru s A. bez prítomnosti exmanželky (01.07.2022). V sťažnosti exmanželka v súvislosti s A. diagnózou (Aspergerov syndróm) spochybňuje to, čo rozprával kolíznym opatrovníčkam. Okrem iného tam exmanželka uvádza: "Mal. A. je nevyvinuté dieťa, ktorému chýbajú bežné schopnosti 6 ročného dieťaťa ako napr. schopnosť uvedomiť si následky svojho konania, vyjadrení, absencia pochopiť časový rámec deja, dielčie, prehlbujúce otázky a pod. Matke sa napríklad bežne stáva, že aby ju potešil odpovie klamlivo na položenú otázku."

14. Z predkladaných audio nahrávok (ako aj zo správy z E. H.) je potom zrejmé, že A. po predchádzajúcej manipulácii exmanželkou a následnej snahe jej vyhovieť rozpráva veci, ktoré sa v skutočnosti nestali. Exmanželka rovnako klame (v trestnom oznámení), keď uvádza, že A. hovoria (on s jeho mamou), „že všetci umrú a že on ostane na svete sám“. To, že práve exmanželka hovorí A. takéto veci sa potvrdilo aj počas pohovoru kolíznych opatrovníčok s A. (bez prítomnosti matky) dňa 01.07.2022. Ide o správu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo 04.07.2022. Pokiaľ teda ide o dôkazy predkladané matkou (prepisy nahrávok, správa z E. H.) je presvedčený o tom, že A. je exmanželkou nehoráznym spôsobom manipulovaný a navádzaný, aby rozprával o veciach, ktoré sa v skutočnosti nestali. Odmieťa aj tvrdenie exmanželky uvedené v odvolaní, že ako dlhoročný príslušník ZVJS využíval nejaké známosti na polícii, prokuratúre alebo súdoch. Takéto známosti nemá, a ani nevie ako by ich aj mohol mať z pozície príslušníka ZVJS. Rovnako tak nie je pravda, že osobne navštevoval kolízne opatrovníčky ÚPSVaR v Bratislave. S kolíznymi opatrovníčkami ÚPSVaR komunikoval mailom, alebo telefonicky. Osobne sa s nimi stretol iba na pojednávaníach, informatívnych výsluchoch a na stretnutí s A. dňa 15.06.2022. S kolíznou opatrovníčkou ÚPSVaR A. J. B. situáciu telefonicky konzultoval dňa 09.11.2023, keďže až dňa 08.11.2023 sa dostal k lekárskej správe z pediatrickej ambulancie OÚP (z 14.10.2023). Dňa 06.12.2023 ho A. J. B. informovala, že plánované stretnutie rodičov a kolíznej opatrovníčky na ÚPSVaR-e v termíne 08.12.2023 bolo zrušené, pretože exmanželka mala byť údajne PN. Ak matka v odvolaní tvrdí, že kroky ÚPSVaR boli už v minulosti zo strany VOP (pravdepodobne je myslený verejný ochranca práv) označené ako pochybné, tak len predpokladá, že ide o všeobecné konštatovanie, pretože, že by to uviedol vo vzťahu k ich prípadu, takúto vedomosť nemám a matka k tomu nepredložila žiadny dôkaz.

15. Zároveň je potrebné uviesť, že tvrdenie matky, ktorá uvádza v odvolaní, že sa mal posledne potvrdiť chybný postoj ÚPSVaR pri výsluchu kolíznej opatrovníčky pred vyšetrovateľom dňa 19.10.2023, je výlučne jej subjektívnym názorom, naviac aj absolútne nesprávnym. Matka v odvolaní tvrdí, že kontaktovala v súvislosti s incidentom zo dňa 07.10.2023 aj pedopsychiatricku A. B.. V tejto súvislosti poukázal na to, že v správe z pediatrickej ambulancie OUP zo dňa 14.10.2023, ako aj v zázname pediatricky A. Q. C. v A. zdravotnej dokumentácii zo dňa 16.10.2023 je uvedené: „Neodkladné vyšetrenie pedopsychiatrom A. D.“ Skutočnosť, že dňa 09.11.2023 mu bolo klinikou Calma telefonicky potvrdené, že exmanželka nebola s A. na vyšetrení u pedopsychiatricky A. D. (naposledy terapia dňa 30.09.2021). Exmanželka nebola s A. ani na vyšetrení u pedopsychiatricky A. R. B., ktorá mu telefonicky (tiež dňa 09.11.2023) oznámila, že exmanželka u nej s A. nebola už vyše 3 roky, a predpokladá, že s A. na vyšetrení u pedopsychiatricky A. D. a A. B. pravdepodobne doposiaľ nebola (do 09.11.2023 nebola určite).

16. Napokon je potrebné sa vyjadriť aj k tvrdeniam matky ohľadne stretnutia v A. škole dňa 08.11.2023. V A. škole bol dňa 08.11.2023 na vopred dohodnutom stretnutí s jeho triednou učiteľkou pani M. R.. To, že sa tam videli s exmanželkou bola skutočne náhoda. Jeho mama a ani on nikdy nezasahovali do A. telesnej integrity. A teda nie je pravda, keď exmanželka uvádza, že jeho mama a on v októbri

2019 mali A. na WC strkať prsty do zadku (v trestnom oznámení). Dôrazne sa voči takýmto nehoráznym klamstvám ohradzuje. O žiadnom incidente ho exmanželka v tom čase neinformovala. To, že sa jedná len o ďalší účelový výmysel exmanželky svedčí aj to, že sa o niečom takom doposiaľ nezmienila v žiadnom zo svojich nespočetných podaní, či už na súdy alebo na ÚPSVaR. Takúto ňou vymyslenú „závažnú skutočnosť“ nezmienila ani počas mnohých súdnych pojednávaní a informatívnych výsluchov. Zároveň uviedol, že počas ich stretnutí A. veľkú potrebu nevykonával a chodil iba na malú potrebu.

17. Záverom uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie považuje za správne a zákonné, nakoľko súd svoje rozhodnutie riadne odôvodnil a zároveň sa zrozumiteľným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými i právnymi skutočnosťami, ktoré je potrebné a právne významné pre rozhodnutie. Zákaz priblíženia je veľmi vážny zásah do výkonu rodičovských práv a zároveň aj do práva dieťaťa na styk s druhým rodičom, súd k nemu môže pristúpiť len výnimočne a na základe dostatočne osvedčených závažných skutočností. Matkou nebolo preukázané potenciálne ohrozenie maloletého v intenzite, na základe ktorého by bolo možné prijať záver o naliehavej potrebe zmeniť úpravu styku otca s maloletým, navyše za situácie, kedy je styk otca s maloletým upravený právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím. V ostatnom sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že neboli splnené podmienky pre zmenu v už nariadenom neodkladnom opatrení.

18. Na základe uvedených skutočností preto navrhuje, aby Krajský súd v Trnave uznesenie Mestského súdu Bratislava II sp. zn. 9P/149/2023 zo dňa 15.11.2023 ako vecne správne potvrdil.

19. K vyjadreniu otca maloletého sa vyjadrila matka prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedla, že sa domáha vydania neodkladného opatrenia z dôvodu incidentu zo 7.10.2023, ktoré bolo podložené dôkazmi a zásadným spôsobom prekročilo mieru adekvátneho správania sa, ktoré je dieťa povinné tolerovať, bez ohľadu na to, že k nemu prišlo zo strany blízkych príbuzných. Naopak, v zmysle štatistík ktoré sú súdom známe a prebehlo niekoľko projektov za účelom školenia v tomto smere, práve domáce násilie predstavuje relevantnú časť násillia (aj psychického) páchaného na deťoch, pričom sa ťažko odhaľuje a odstraňuje.

20. Otcovo vyjadrenie smeruje k úplne iným súvislostiam, kde matku devalvuje a opisuje jej bránenie styku od roku 2019, ktoré z pohľadu matky nie sú pre toto konanie relevantné, samotnému incidentu sa otec venuje minimálne, čo zrejme má svoje príčiny. Matka iba sekundárne poukázala na kontext tohto skutku v čase, nakoľko už v minulosti sa vyskytlo neštandardné správanie sa otca, starej matky a dieťaťa sa aj objektívne zhoršil po styku s otcom a starou matkou psychický stav natoľko, že dnes jej osobou s TZP. To, že niektoré skutočnosti v minulosti matka neuviedla, bolo z dôvodu, že neexistovali nahrávky, dieťa nevedelo rozprávať a bolo zrejme, že by skončilo trestným oznámením za ohováranie tak ako aj teraz. Otec popieral najprv zhoršenie stavu maloletého celkovo a keď už to nebolo vzhľadom na obsah správ možné, popiera možný súvis s ním. Matka naopak súvis vidí, toto potvrdili aj viacerí odborníci a z tohto dôvodu trvá na svojej účasti pri styku, ktorá by nebola potrebná, ak by k uvedeným zmenám v správaní maloletého resp. neskôr aj novej diagnóze neprišlo.

21. Napriek rozsahu vyjadrenia otca sa tento k incidentu zo 7.10.2023 ktorý bol dôvodom návrhu na neodkladné opatrenia vyjadruje len okrajovo (bod 66). Otec sa teda obmedzil na popretie incidentu a obvinenia matky z klamstva a na matku, pričom na matku podal ďalšie trestné oznámenie za ohováranie, čo len dokazuje, že otec nekoná v záujme maloletého, ale výlučne v záujme seba a svojej matky. Tak ako otec popieral najprv zhoršenie zdravia maloletého celkovo, následne minimálne akýkoľvek možný súvis zhoršenia stavu syna so stretnutiami s ním, naďalej nemá potrebu sebareflexie a pokračuje v sérii obvinení matky.

22. Spochybnil pravosť nahrávky a dokonca aj právo matky dieťa nahrávať, hoci fakt, že matku obvinil z klamstva a podal trestné oznámenie dokazuje, že šlo o krok nevyhnutný. Otec spomína, že matka namietla znalca lebo neuviedol veci v jej prospech, ale nespomína, že pohovor s dieťaťom nebol znalcom nahraný a po tom, ako matka zistila, že plač dieťaťa, ktorý bolo počuť až za dvere v posudku nie je uvedený, žiadala pri doplnení v roku 2023 o nahranie pohovoru, čo znalec zase odmietol, dôvod odmietol uviesť. Toto odmietnutie urobil ústne a dodnes to odmieta potvrdiť písomne. Matka nenamieta znalca pre názory, ale netransparentný postup.

23. Je zarážajúce, že na strane jednej neexistencia nahrávky u znalca otcovi neprekáža, na strane druhej v tomto konaní mu vadí absencia „zdrojovej nahrávky“. Tak isto otec uvádza, že nahrávky nepredstavujú zákonný dôkaz a je možné ich upraviť, pritom všetky konania sú postavené na nahrávkach otca vyhotovených bez súhlasu.

24. Vyjadrenie pozostáva kompletne z nepravd a polopravd a matka ho v celom rozsahu popiera ako nepravdivé, napríklad tvrdenie, že dieťa nosí otcovi hračky, nakoľko nikdy nenosí hračky ak mu to otec výslovne neprikáže. Otec tvrdí, že ho matka o ničom neinformuje, musí sám obvolávať lekárov a školy. Matka len v roku 2022 poslala otcovi 172 emailov, z toho 89 čisto s informáciami o synovi, roky predtým ešte viac, čo dokazuje nepravdivosť aj tohto tvrdenia. Naopak otec matku neinformuje o svojich krokoch a stretnutiach vo veci maloletého, kedy každú zainteresovanú osobu telefonicky aj osobne kontaktuje a to opakovane, s úmyslom presvedčiť ju o svojej verzii pravdy. O tom svedčí aj posledné jeho vyjadrenie, že navštívil triednu učiteľku a stihol ju včas (skôr ako ju matka týmto zaťažovala a opísala naopak otca v negatívnom svetle) informovať, ako matka bezdôvodne bráni styku s množstvom obvinení a nepravdivých tvrdení, čím nekoná v záujme maloletého, ale výlučne záujme vlastnom. O uvedenom stretnutí matku neinformoval, pritom naopak ak matka otca neinformuje o akomkoľvek stretnutí, obviní ju z manipulovania mienky okolia.

25. V minulosti sa stalo opakovane, že matka prišla k A. N. (pediatricka), ktorá jej oznámila, že už ju kontaktoval otec (roky 2018-2020) a že ich neustále kontaktuje a kvôli nemu vypínajú telefóny, následne vyradila maloletého z evidencie. Nová pediatricka A. H. bola rovnako atakovaná otcom. Otec nielenže matku neinformoval, že zainteresované subjekty systematicky ovplyvňuje, ale dokonca tieto osoby požiadal, aby matke neoznámili, že im podsúva svoje verzie, takže matka na to nemala možnosť ani reagovať. Toto dokazuje napr. email pediatricky A. H. zo dňa 19.1.2022, kde uvádza, že preposiela matke informácie od otca s tým, aby otca neupozornila, že ich dostala.

26. Ďalšie dôkazy o negatívnom konaní matky otec produkuje tým, že stretnutia v poupravenej verzii opisuje v emailoch, ktoré rozposiela matke, UPSVaR a iným subjektom, napr. OČTK. Ako príklad zavádzania matka uvádza situáciu v A. H. 10.5.2022, kde otec v emaili matke z 10.5.2023 uviedol: „Hneď ako ste vošli do A. H., A. nás zbadal a rozbehol k nám a pekne sme sa spolu zvitali.“ Matka vyžiadala video z kaviarne (súčasť trestného spisu v A.) kde je vidno, že keď matka so synom prišli, išli až ku stolu, kde sedel otec so svojou matkou, matka ich pozdravila, ani jeden ju neodzdravil (hoci opakovane matka otca žiadala, aby sa takto pred maloletým nesprával, nakoľko ho to traumatizuje), potom otec dvihol syna na ruky. Tiež otec v emaili uviedol, že matka ich na stretnutiach v A. H. vyrušovala, preto matka predkladá potvrdenie personálu, že sa zdržiavala celú dobu na opačnom konci miestnosti a žiadnym spôsobom nezasahovala do kontaktu otca so synom. Tak isto otec v emailoch uviedol, ako sa mu syn pri stretnutí na záhrade v N. rozbehol do náručia. V skutočnosti syn trval na tom, aby ostal otec na ulici pri bránke a on bude za plotom v záhrade, čo dokazujú aj čestné vyhlásenia rodičov obvinenej, ktorí boli na mieste prítomní.

27. Jediné pravdivé tvrdenie otca je uvedené v bode 57, že matka podala trestné oznámenie až potom, ako súd zamietol neodkladné opatrenie. Dôvod bol, že jej bolo v centre G. odporúčené, že nie je dôvod maloletého zaťažovať nespočetnými konaniami a výsluchmi a situáciu najefektívnejšie môže vyriešiť civilný súd. Nakoľko súd neexistenciu trestného oznámenia uviedol ako jeden z dôvodov zamietavého uznesenia, oznámenie podala, hoci na rozdiel od otca je presvedčená, že trestné oznámenia medzi rodičmi nič nevyriešia.

28. Otec uvádza neustále, že matka mu bráni v styku. Tu je dôležité uviesť, že do 7.10.2023 sa styk nielenže realizoval v celom rozsahu (ak dieťa nebolo choré) v prítomnosti matky, ale matka sa otcovi maximálne prispôsobila a aj 7.10.2023 viezla maloletého 20 km do E., aby na želanie otca mohli chytať ryby. Otec tvrdí a označuje ako zmarené stretnutia aj tie, kedy otec za synom nepricestoval, pretože bol syn chorý. OČR, ktorý požadovala matka vždy doručila osobne otcovi voči podpisu, čo odmietol, OČR si fotil na mobil počas sedenia (napr. v CDR dňa 9.3.2022) a potom to v emaili poprel, prípadne stanovil termín, dokedy mu má matka OČR poslať na email (potom čo ich preštudoval) s tým, že inak bude informovať "kompetentné orgány". Otec tvrdí a označuje ako zmarené stretnutia aj tie, kedy otec za synom nepricestoval pretože matka mu oznámila, že bude pri styku prítomná. Matka doložila dôkazy, z ktorých vyplýva, že styk maloletého s otcom sa realizoval dlhšie obdobie od roku 2019 do roku 2020 podľa uznesenia, čo viedlo k zhoršeniu zdravotného najmä psychického stavu dieťaťa, ktoré nútilo

matku, aby pri styku bola prítomná, toto žiadal aj syn. Otec s matkou dlhodobo odmieta komunikovať inak ako cestou úradov a emailov, čo znemožňuje funkčnú komunikáciu v prospech maloletého a otec s matkou vedie doslova boj cestou trestných oznámení. Aj v tomto prípade požiadala matka otca o osobné stretnutie, ktoré do dnešného dňa odmieta, namiesto toho obviňuje matku z nerealizovania styku. Matka bola nútená požiadať o spoločné stretnutie UPSVaR.

29. Pani A., zástupkyňa UPSVaR v trestnom konaní na návrh otca vypovedala, že matka bráni styku, avšak pri výsluchu sa potvrdilo, že nemala žiadne informácie o tom, kedy sa realizoval styk bez matky a s akými následkami a neznalosť spisu odôvodnila tým, že vec prebrala po kolegyni, čo však nemení nič na jej povinnosti si spis naštudovať. Už v minulosti došlo k pochybeniam úradu, ako dokazuje nález VOP. Otec tiež poukazuje v bode 71 na správu UPSVaR z 01.07.2022, kde treba uviesť, že uvedenú správu súdy nebrali do úvahy z dôvodu porušenia zákonného postupu (viď príloha7), t.j. šlo o nepodložené tvrdenia pracovníčok UPSVaR, ktoré v rozpore s predpismi neurobili nahrávku. Prítom citácie z tejto správy nekorešponujú so slovníkom syna, napr. nikdy by nepoužil slovo „nadáva“, ale by len opísal že hovorí to a to, robí to a to. Z tohto dôvodu obsah správy nie je podložený a matka je presvedčená, že neobsahuje pravdivé údaje. Záverom matka konštatuje, že jej návrh je v záujme maloletého a žiada mu v celom rozsahu vyhovieť a priznať jej náhradu trov konania.

30. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným účastníkom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP, § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka v odvolaní použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

31. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP.

32. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

33. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

34. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

35. Podľa § 360 ods. 1 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

36. Podľa § 361 CMP, súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

37. Odvolací súd v celom rozsahu preberá skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, ktorý dospel k správny skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhu matky maloletého na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom sa vysporiadal s podstatnými argumentmi matky maloletého dieťaťa. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozhodnutia. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty matky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné:

38. Samotným účelom neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych (nie len faktických) pomerov účastníkov, prípadne zabezpečenie výkonu existujúceho alebo prípadne ešte nevykonateľného či očakávaného rozhodnutia resp. exekučného titulu. Právna teória a prax determinovala rámec postulátov, ktoré sú inkorporované v zákone, a ktoré súd pred nariadením neodkladného opatrenia skúma a hodnotí, a ktorých naplnenie vyplýva z požiadavky ústavnoprávneho

rámca práva na súdnu ochranu. Simplicitne ide o tzv. zásadu opodstatnenosti, efektívnosti, provizórnosti a proporcionality. V zmysle týchto zásad možno konkretizovať, že jeho nariadenie predpokladá aspoň osvedčenie danosti práva (nároku) bez pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy, ktorá principiálne neprejudikuje práva a záujmy účastníkov riešené v konaní vo veci samej. Nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, ak tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ak táto dočasná úprava je potrebná, ak sa v daných právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprímeraným spôsobom nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi konania. Neodkladné opatrenia je opatrením dočasným, ktorého trvanie je obmedzené a môže byť zrušené. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V tomto smere sa pre naplnenie požiadavky rýchlej a efektívnej ochrany nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré by mal mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia in merito. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 185 a nasl. CSP). Pre nariadenie neodkladného opatrenia v zákonom udržateľnom rámci je postačujúce, ak sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na vydanie neodkladného (dočasného) opatrenia aspoň osvedčené, pričom samotná miera osvedčenia je korelatívna konkrétnosťou daného prípadu. Z charakteru neodkladného opatrenia a požiadavky rýchlosti a efektívnosti, súd ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia in merito a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup ustanovený pre fázu dokazovania. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň tie fundamentálne skutočnosti, ktoré poskytujú udržateľný záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

39. Zákonným elementárnym predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia (§ 325 ods. 1 CSP) je splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery (alebo danosť obavy, že exekúcia bude ohrozená). Táto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej by absencia predbežnej úpravy pomerov až do času rozhodnutia in merito, (resp. po riadne vykonanom dokazovaní) mohla svojou potrebou dodržania všetkých (vrátane procesných) postupov v konaní vo veci, viesť až k neodvratiteľnej ujme na právom chránených záujmoch.

40. Predmetom tohto konania je návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, kde žiadala uložiť otcovi zákaz priblížiť sa k maloletému na vzdialenosť 5 metrov eventuálne upraviť styk otca s maloletým za prítomnosti matky každú párnú sobotu v čase od 9.00 hod. do 11.00 hod..

41. Pri rozhodovaní vo veciach starostlivosti o maloleté deti potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva z ustanovení zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, sleduje sa najmä záujem maloletého dieťaťa, ktorý bol ako zásada zakotvená prijatím zákona č. 175/2015 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon o rodine. V zmysle uvedenej zásady je záujem maloletého dieťaťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa, okrem iného, zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa a pod.

42. Prioritne sa odvolací súd zaoberá dôvodnosťou nariadenia neodkladného opatrenia o zákaze priblíženia sa otca k maloletému. Považuje za potrebné zdôrazniť, že na supranacionálnej úrovni v intencii zabezpečenia práv a právom chránených záujmov maloletých detí, je právna úprava obsiahnutá jednak v Dohovore o právach dieťaťa (čl. 3), v ktorom je zakotvené, že prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi je záujem dieťaťa, a jednak v Charte základných práv EÚ (čl. 24 ods. 2 a 3), v ktorej je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom. Otázkou najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa sa zaoberal aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení zo dňa 19. januára 2017 pod sp. zn. II. ÚS 56/2017, v ktorom uviedol, že v súčasnosti existuje široká zhoda, a to aj v medzinárodnom práve, na podporu myšlienky, že pri rozhodovaní príslušných orgánov verejnej moci týkajúcom sa detí musí byť ich najlepší záujem prvoradým hľadiskom rozhodovania. Záujem dieťaťa predpokladá pri rozhodovaní o jeho právach, mať na zreteli najmä dva aspekty jeho záujmov. Na jednej

strane stojí dikcia, že puto dieťaťa s jeho rodinou musí byť zachované, s výnimkou prípadov, keď sa rodinné prostredie ukázalo ako obzvlášť nevhodné. Z toho vyplýva, že rodinné väzby môžu byť prerušené len vo veľmi výnimočných prípadoch a je potrebné urobiť všetko pre zachovanie osobných vzťahov. Na druhej strane je v záujme dieťaťa zabezpečiť jeho rozvoj v zdravom prostredí a rodičia nesmú profitovať z takých opatrení alebo krokov, ktoré by v konečnom dôsledku poškodzovali zdravie a zdravý vývoj dieťaťa [porov. Neulinger and Shuruk v. Švajčiarsko, č. 41615/07, rozsudok Veľkej komory Európskeho súdu pre ľudské práva zo 6.7.2010, bod 136; Elsholz v. Nemecko, č. 25735/94, rozsudok Veľkej 17 komory ESLP z 13.7.2000, bod 50; Maršálek v. Česká republika, č. 8153/04, rozsudok ESLP zo 4.4.2006, bod 71].

43. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvej inštancie pristupoval ku skúmaniu a vyhodnocovaniu predpokladov na uloženie neodkladného opatrenia vo vzťahu k rozhodujúcim tvrdeniam matky v podanom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia správne. Vyhodnotil skutkový stav opisovaný matkou na parciálnej úrovni v komparácii s dôkazmi predkladanými matkou maloletého, na základe čoho aj došiel k zákonom udržateľným záverom o neosvedčení predpokladov pre vydanie neodkladného opatrenia.

44. Predovšetkým matka opiera svoj návrh o incident, ktorý sa stal 07.10.2023, kedy prebiehal styk otca s maloletým na jazere v E. a následne aj o ďalšie skutočnosti (ako obnažovanie a masírovanie údu otcom počas stretnutia 04.10.2023) a ďalšie tvrdenia ohľadom správania sa otca k maloletému, podporené aj nahrávkami maloletého a ďalšími listinnými dôkazmi. Odvolací súd však má za to, že skutočnosti tvrdené matkou neboli osvedčené a súd prvej inštancie rozhodol správne pokiaľ návrh matky zamietol z dôvodu, že matkou nebolo preukázané potenciálne ohrozenie maloletého v intenzite, na základe ktorej by bolo možné prijať záver o naliehavej potrebe zmeniť úpravu styku otca s maloletým.

45. Matka maloletého uvádzala, že konanie otca a starej matky vykazuje známky zneužívania a nepriaznivo sa podpísalo na psychickom stave maloletého. Namietala, že súd prvej inštancie nerozhodol o celom jej návrhu, ktorým sa alternatívne domáhala i zmeny úpravy styku otca s maloletým tak, aby tento prebiehal v jej prítomnosti. Uviedla tiež, že súd prvej inštancie sa k pravosti nahrávky a jej obsahu ani okrajovo nevyjadril, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie neodôvodnené a nepreskúmateľné. K uvedeným odvolacím námietkam matky odvolací súd udáva, že konanie otca a jeho matky v tom smere, žeby bolo osvedčené zneužívanie maloletého nemá. Matka maloletého predložila nahrávky maloletého a v tomto smere je možné sa stotožniť s jej odvolacou námietkou v tom, že súd prvej inštancie sa konkrétne k nim nevyjadril. Z obsahu odôvodnenia je však zrejmé, že súd prvej inštancie vychádzal z obsahu spisu (ktorého súčasťou boli aj nahrávky) a vyvodil záver, že nemal neosvedčené tvrdenia matky, s čím sa i odvolací súd stotožňuje. Otec sám k nahrávkam uviedol, že má pochybnosti o ich hodnovernosti a aj to akým spôsobom boli vyhotovené, tiež tú skutočnosť, že v ich prepise matka neuvádzala celé tvrdenia maloletého, navyše sama sa vyjadrila vo svojej sťažnosti, ktorú podala dňa 08.07.2022 na ÚPSVaR, že A. nehovorí pravdu a vymýšľa si. Uviedol, že v sťažnosti matka maloletého v súvislosti s A. diagnózou (Aspergerov syndróm) spochybňuje to, čo rozprával kolíznym opatrovníckam. Ako uviedol, okrem iného tam exmanželka uvádza: "Mal. A. je nevyvinuté dieťa, ktorému chýbajú bežné schopnosti 6 ročného dieťaťa ako napr. schopnosť uvedomiť si následky svojho konania, vyjadrení, absencia pochopiť časový rámec deja, dielčie, prehlbujúce otázky a pod. Matke sa napríklad bežne stáva, že aby ju potešil odpovie klamlivo na položenú otázku." Tieto jeho vyjadrenia odvolací súd považuje za relevantné. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že v súvislosti s podozrením na sexuálne obťažovanie maloletého sa matka obrátila aj na lekárov, kde napr. zo správy A. S. dňa 14.10.2023 vyplýva, že matke bolo odporučené neodkladné vyšetrenie pedopsychiatrom A. D., kde je dieťa sledované, obdobne aj A. Q. C., lekárkou pre deti a dorast z októbra 2023. Tieto same o sebe neosvedčujú tvrdenie matky. K masírovaniu si údu otcom maloletého v A. H. odvolací súd tiež dodáva a samotná matka to potvrdila, že bola prítomná v uvedenom podniku počas stretnutia otca s maloletým, pri ktorom sa zúčastnila aj jeho matka. Pokiaľ by sa dialo niečo, čo popisoval maloletý, neostalo by to bez odozvy, či už matky maloletého, ktorá bola v miestnosti prítomná, resp. iných osôb, či už personálu, zákazníkov. Ani ďalšie matkou doložené listinné dôkazy (čestné prehlásenia starých rodičov atď.) a ani podanie trestného oznámenia neosvedčujú jej tvrdenia. Je nepochybné, že matka sa obrátila aj na lekárov a ďalšie osoby ako to uvádza, avšak bez doloženia konkrétnych záverov, osvedčujúcich sexuálne zneužívanie maloletého zo strany otca maloletého resp. jeho matky.

46. Matka maloletého uviedla, že väčšina oslovených odborníkov konštatovala, že obdobné incidenty by sa mali prešetriť a nemožno ich bagatelizovať, nakoľko môžu mať do budúca na maloletého vážne následky. Súčasne uviedli, že „domáce násilie“ je extrémne ťažko postihovateľné. S uvedeným sa odvolací súd stotožňuje, avšak nie je možné bez ďalšieho prijať záver o dôvodnosti jej návrhu bez osvedčenia toho, že ku konaniu, na ktoré poukazuje aj dochádza.

47. Odvolací súd zhodne s prvoinštančným súdom z jednotlivých podkladov zo súdneho spisu dospel k záveru, že otec nevykazuje také správanie, že existuje podozrenie zo sexuálneho zneužívania maloletého, ku ktorému sa má poskytnúť ochrana. Podľa ustálenej súdnej praxe osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, a teda nie všetky rozhodujúce, pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Rovnako ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd má za to, že matka svoj návrh a dôvody nariadenia neodkladného opatrenia dostatočne neosvedčila.

48. Čo sa týka návrhu matky na úpravu styku v jej prítomnosti v prípade nevyhovenia jej návrhu na zákaz priblíženia, tu odvolací súd udáva, že pokiaľ tu odvolací súd nemal za osvedčené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie zákazu priblíženia otca k maloletému, nie je osvedčená ani potreba úpravy styku v jej prítomnosti a v užšom rozsahu. Naposledy sa matka domáhala úpravy styku v jej prítomnosti, o ktorom bolo rozhodnuté Krajským súdom v Bratislave pod s.z. 11CoPno/24/2021 zo dňa 15.11.2021, kde odvolací súd uviedol, že neodkladné opatrenie nariadené v r. 2019 reflektovalo na vek dieťaťa, prebiehajúce konanie o rozvode rodičov, možnosti otca stretávať sa s maloletým, pričom zmenu pomerov na ktoré matka poukazovala vzhľadom na diagnózu maloletého Asbergerov syndróm a z nej vyplývajúce zdravotné limity maloletého, odvolací súd nevyhodnotil ako dôvody na obmedzenie dočasnej úpravy styku otca s maloletým, ktorá by ešte krátila pôvodný rozsah na dve hodiny a bola nevyhnutne podmienená prítomnosťou matky. Tiež konštatoval, že z obsahu spisu a vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie tiež vyplýva, že matka, ktorá sa o maloletého osobne stará, nie je práve tým dostatočne spolupracujúcim rodičom, ktorý by podporoval udržiavanie a budovanie a budovanie vzťahu maloletého aj s druhým rodičom. Na základe obsahu spisu a zistených skutočností nemá odvolací súd ani v rámci tohto konania osvedčenú potrebu zmeny úpravy styku otca s maloletým za prítomnosti matky v zmysle jej návrhu.

49. Sledujúc prvoradé hľadisko záujmu maloletého na vytváranie a rozvoj jeho vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvej inštancie, že návrh matky nie je dôvodný.

50. K odvolacej námietke matky o nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd udáva, že uvedený názor nezdieľa. Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasit' s napadnutým uznesením ako i s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie potrebné návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v napadnutom uznesení riadne zdôvodnil, z akých dôvodov návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel. Odôvodnenie napadnutého uznesenia nevykazuje žiadne logické, skutkové ani právne medzery, je objektívne presvedčivým (ktorou presvedčivosťou tu samozrejme je nutné mať na mysli schopnosť presvedčiť kohokoľvek s výnimkou toho, kto má záujem na celkom inom výsledku konania). Odvolací súd sa vyjadril k relevantným odvolacím námietkam matky a doplnil odôvodnenie na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie, keď matka vo svojom odvolaní neuviedla žiadne relevantné dôvody spochybňujúce správnosť záverov odôvodnenia súdu prvej inštancie.

51. Záverom odvolací súd apeluje na rodičov, aby pri výkone rodičovských práv a povinností v prvom rade chránili záujmy svojho maloletého dieťaťa. Akékoľvek konfrontačné správanie rodičov nie je na prospech maloletého dieťaťa, a preto dôrazne apeluje na rodičov, aby nadradili záujem a prospech svojho maloletého dieťaťa nad vlastné záujmy a nad negatívne postoje voči druhému rodičovi.

52. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

53. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie, nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

54. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).